

234

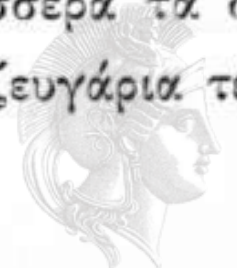
Προικοσύμφωνο

131^v - 132^r

/ Φ 135

+ 'Εβγαλμένο από Σπανόπ[ουλο]

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς
 ὁ] / περευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. /
 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 11/ εἰς τὸν οἶκον τοῦ μισέρ Ἀντώνη Σπανόπουλου συνφω / νία
 ὑπανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ κάτωθεν / μέρην ἡγου ὁ
 μισέρ Ἀντώνιος Σπανόπουλος καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κερά Φω / τίτζα ἔχοντας κόρην
 ὀνόματιν Μαρία ὅπως σὺν Θεῷ ἁγίῳ νὰ ἐπά / ρου γαμπρὸ εἰς τὴν ἑαυτὴν τὸς κόρη
 τὴν Μαρία τὸν υἱὸν τοῦ μακαρί / τη ποτὲ μισέρ Γιαννούτζου Τζιληκούρδη καὶ κερά
 Μοσκοῦς ὀνόματιν / [[γε]] Νικολέτον εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν κα-
 θῶς ὀρίζειν / ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως καὶ ἡ
 κερά / Μοσκοῦ ἐδῶ παρὼν τὴν ἐθέλειν τὴν ἄνωθεν κερά Μαρία εἰς [[ανδ]] γυναῖ / κα
 τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦν τῆς εἰς γυναῖκα του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν κατὰ / τοὺς θείους
 καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας /. Καὶ ἐν μπρώτοις
 τάξου οἱ ἄνωθεν γονεοὶ τῶν μαιδιδῶν τὸς τὴν εὐχὴν τοῦ / ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ
 τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς ἔπειτα εἰς ὄνομα / προίκας τάξιν ὁ μισέρ
 Ἀντώνης καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κερά Φωτίτζα τῆς κόρη / ς τὸς ἀρχὴν μία εἰκόνα
 τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἕτερη τῆς κυρίας Θεοτόκου / καὶ ἄλλη εἰκόνα τὸν ἅγιον
 Γεώργιον νὰ τὸν ἐορτάζην εἰς τὴς 23/ τοῦ Ἀπρι / λίου κάτω εἰς τὸν ἅγιον Παντε-
 λεήμονα εἰς τὰ Καλαμούρια ἀκόμα τὸ / σπῖτιν ὅπου κάθονται ἀνώγιον καὶ τὰ δυὸ τὰ
 κάτωθεν μὲ τὴν μπεριοχὴν / τὸς ἀπὸ τὴν σήμερον. "Ετιν μπάκον ἓνα κασέλες δύο
 καὶ τραπέζιν ἓνα / καὶ σκαμπέλο ἓνα καρέγλες βενέτικες δύο ἀκόμα δακτυλίδια μα /-
 λαματένια πέντε τὸ ἓνα βουλωτῆρι καὶ τὰ τέσσερα μὲ διάφορες πέτρες. "Ετιν / κολαῖ-
 νες φαναράτες μαργαριταρένες δύο καὶ χρυσὸν φακιόλο ἓνα / καὶ σκολαρίκια πολί-
 τικα ζευγάρι ἓνα. "Ετιν καδενετάκια ἀργυρὰ μὲ / τὸ σταυρὸν καὶ πηρούνια ἀσημί-
 τικα ἔξε, μπουστομπράτζολα ζευγά / ρια τρία τὸ ἓνα χρυσὸ γορδελάτα καὶ τὸ ἄλλο
 πρασιναβέλουδα καὶ τὸ ἄλλο κο / κκιναβέλουδα. "Ετι μαγέτες ἀσημένιες δώδεκα καὶ
 ποδιές τέσσερες , που / κάμισα τέσσερα καὶ μπόλιες δέκα σπαλέτα τέσσερα. "Ετιν
 κάρτζες ροζιές / μὲ τὰ μπλεκτὰ ζευγάρι ἓνα, παπούτζια φτιλάτα ζευγάρια δύο /
 παπλώματα λινὰ δύο τὸ ἓνα ραμμένο γεράνιο καὶ τὸ ἄλλο κίτρινο ἄρα / φο καὶ ἓνα
 παπλωματοψιδον μεταξωτὸ νεραντζάτο. "Ετιν σεντόνια / ζευγάρια τέσσερα τὰ δύο
 ξεγιτένια καὶ τὰ δύο μὲ τὰ κρόσσια καὶ τιλάρια δύο / καὶ μαξελάρια ζευγάρια τέσ-

σερα καὶ μαζελαρομάννες ἐφτά καὶ κουρτοῦνες τρεῖς πε / τζέτες καὶ μαντήλια πῆχες
δέκα πέντε καὶ τηγάνι ἓνα καὶ χαρανὶ ἓνα καὶ βουτζὶ / ἓνα καὶ μία μεντζάνα. Ἀκόμη
τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχομε εἰς τὸν ἅγιο Θαλλάλαιο μὲ / τὸ λιογύριν του καὶ μὲ τὰ σπίτιαν
του ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικὸν της καὶ κατρέφτες τέ / σσερεις ὁ ἓνας κολονάτος καὶ ὁ
ἄλλος χρυσὸς καὶ ὁ ἄλλο ἐμπάνος καὶ ὁ ἕτερος μικρὸς / καὶ ἀπλάδενες δώδεκα καὶ
πιάτα δέκα καὶ κουφετέρες δύο καὶ μαστραπάδες / δύο καὶ παλιάτζες πολίτικες ἔξε
καὶ ἀλάτζερα δύο καὶ ἀπὸ κάθε μα / σαρία κατὰ τὴν κοντετζιὸν της / /. Ἐδῶ παρῶν
καὶ ὁ μπάρμπα της ὁ μισέρ Ἀ / λέσαντρος Σπανόπουλος καὶ τάζει της καὶ αὐτὸς
ρεάλια εἴκοσιν. —

/ = Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος καὶ ἡ κερά Μοσκοῦ τάζειν τοῦ υἱοῦν της πρῶτον
τὴν εὐχὴν τοῦ ἀ / φέτην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν της
καὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέραν / του καὶ εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν τὸ σπίτιν ὅπου
ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀγίας / Παρασκευῆς τὸ καινούριο ὁποῦναι ἀπὸ τοῦ κυροῦν του
τὸ σύνμπλιο τῆς ἀδελφῆς / του τῆς Κατερίνας. Ἔτιν ἄφουρες τρεῖς ἀκόμη καὶ τὰ
χωράφια ὅπου ἔχου / σιν εἰς τῆς Στελίδας δύο πάρτες εἰς τὴν Καργαδούρα ἀκόμη καὶ
ρεάλια / ἐξήντα πέντε εἰς τόσαν σκρίτα βάλιτα εἰς ὅλο τὸ παρὸν μπροικοσύν / φωνο
οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένειν βάνοντας καὶ ἀνηλο / γία τῆς ἀφεντίας
ρεάλια πενήντα ἦτοιν (νούμερο) 50 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζη / μιούται ἐπὶ ἀξιοπί-
στων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμ / μένων οἱ ὅποιοι γράφου
ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Ἰωακεῖμ ἱερομόναχος Πολυκρέτη μάρτυρας — — —

/ — Γιάκουμο Σουμμαρίπας μαρτυρῶ σᾶσνωθε —

/ — Ἀντώνης Σπανόπουλος καὶ ἡ συβία μου στέργω καὶ βεβαι / ὠνομε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

235

Διανομὴ κληρονομίας

φ. 132^v

/ Φ 136 Εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 11 —

+ Ἐστοντας καὶ νὰ ἀποθάνῃ ἡ ποτὲ μακαρίτισσα κερά Ἀννούσα Γοργο-
γ[ύρη] / ἄφησιν διάταξιν πρὸς τὸν συμβίον της ἀφήνοντάς τότε κύριον ἐξου-
σια[στήν] / νὰ μοιράσῃν τὰ τίποτέν της πρὸς τὰ τρία τῆς παιδεία τινὸς πολὺ τινὸς